

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2219/2018
07.02.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Биљане Драгојевић, Весне Субић и Бранка Станића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радмила Вучковић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Оливера Миладиновић, адвокат из ..., ради утврђења постојања радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж1 85/18 од 26.06.2018. године, у седници одржаној 07.02.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж1 85/18 од 26.06.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужоца изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж1 85/18 од 26.06.2018. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу П 2562/2016 од 22.03.2018. године, прекинут је поступак до окончања поступка пред Основним судом у Нишу у предмету П1 3252/2016.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж1 85/18 од 26.06.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено решење. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка за састав жалбе у износу од 33.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка за састав одговора на жалбу у износу од 16.500,00 динара и на име таксе по одмерању суда.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Тужена је дала одговор на ревизију.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 55/14), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Из наведеног следи да су Законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. Закона о парничном поступку.

Тужилац је изјавио посебну ревизију против одлуке којом је одређен прекид поступка. Како ревизија против одлуке којом је одређен прекид поступка никад није дозвољена, то ни посебна ревизија против те одлуке није изузетно дозвољена.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Чланом 420. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. У овом случају решењем којим је одређен прекид поступка и одлучено да се не решава о претходном питању, поступак се не окончава, већ је реч о процесној одлуци суда.

Имајући у виду да је ревизија изјављена против одлуке којом се поступак правноснажно не окончава, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка, с обзиром да се не ради о нужним и неопходним трошковима, са којих разлога је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић